

Alfons Cornella

Alfons Cornella és el director i fundador d'Infonomia. Aquest portal s'ha convertit en un centre de coneixement d'avantguarda, especialitzat a proveir d'eines i serveis que estimulin la competitivitat de les petites, mitjanes i grans empreses.

Què és Infonomia?

Infonomia és una barreja de tres coses. D'una banda, és una empresa de serveis professionals que ajuda les empreses a innovar; és també un editor de continguts (ens dediquem a publicar temes d'innovació en múltiples formats), i, després, és una xarxa de gent inquieta pel món de la innovació. En el fons és una mena de tricicle fet amb peces molt relacionades en el qual tenim una xarxa de persones que és alimentada pels nostres continguts. Algunes d'aquestes persones, a més, estan interessades a passar a l'acció i fer coses innovadores a la seva empresa.

Però Infonomia també és un concepte que, d'alguna manera, s'ha convertit en un genèric!

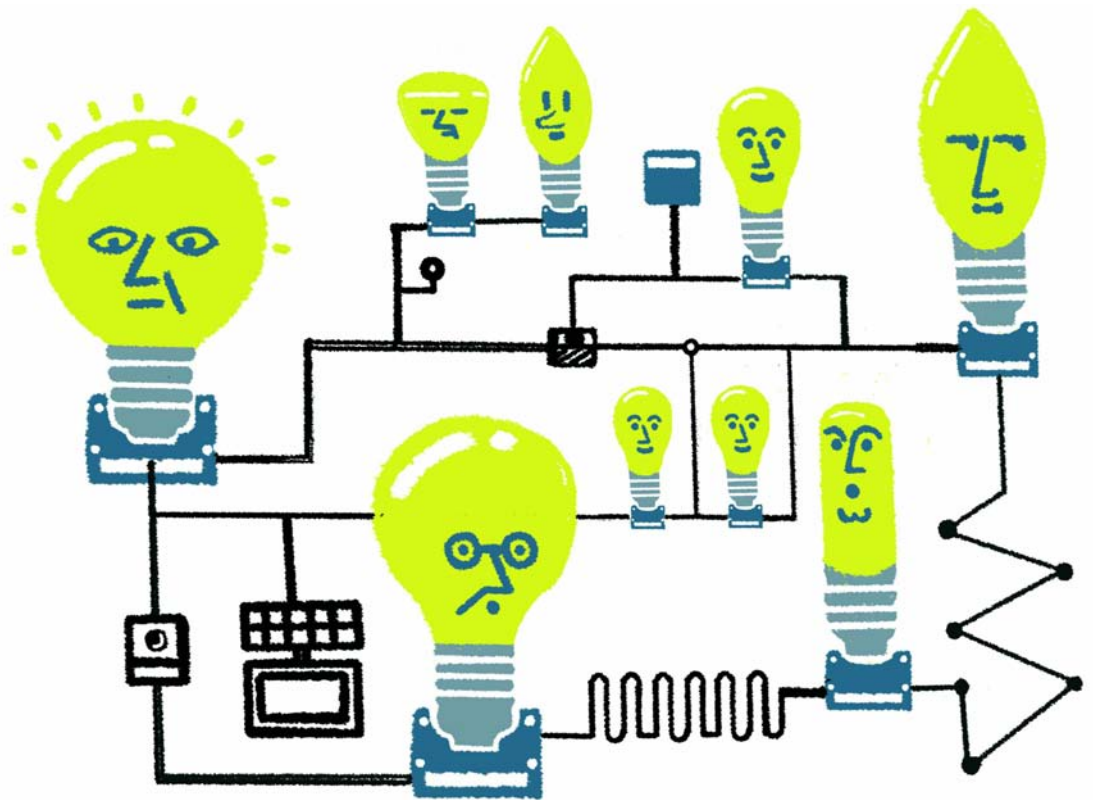
Quan ideo el projecte penso que, si l'economia és la gestió dels béns, la *infonomia* ho és de la informació. Han passat els anys i ens hem adonat que una empresa que té més ben organitzada la informació és més innovadora. D'una manera bastant natural, hem parlat d'informació i d'Internet com a eina per utilitzar-la, i hem tingut un objectiu final, que és transformar les idees en valor. Potser avui no ens hauríem de dir Infonomia, però en els moments que vaig idear el projecte el meu objectiu, potser molt naïf, era crear una disciplina que estudiés de quina manera havíem de tractar la informació perquè les organitzacions en traguessin benefici.

De què ha servit Infonomia?

Ha ensenyat a innovar des de l'exemple, no des de la teoria. Tenim documentades més de set-centes empreses innovadores, organitzades per territoris, per especialitats. Empreses de tots els sectors —botigues petites o grans, tecnològiques o no— estan prement l'accelerador perquè l'entorn competitiu



“El verdader repte és que la universitat es converteixi en motor de canvi de la societat”



és una realitat que estreny amb força. Existeix un entorn molt complex en el qual hi ha qui va amb el ganivet a la boca, la qual cosa obliga a afinar el llapis de la ment, de l'equip, de l'organització. La diferència entre les empreses la marca la voluntat d'innovació, i això anirà creixent.

Cal que ens posem tots a innovar?

Això ja és així. Hi ha sectors en els quals el cycle de vida d'un producte és extraordinàriament curt. Els productes que ara hi ha al mercat han estat introduïts en els darrers dotze mesos, i en telefonia mòbil encara és més dràstic: un determinat telèfon pot desaparèixer de les botigues en tres setmanes. Es fan produccions curtes per evitar les comparacions. En un entorn com aquest no pots sobreviure sense innovar. Els cycles de vida curts porten a la innovació com a forma de supervivència.

Tenim tendència a abusar d'expressions, de fer-ne moda. La innovació pot convertir-se en moda?

Hi estic totalment d'acord, però, amb independència d'això, cada cop hi ha més empreses que consideren la innovació part del seu ADN. Penso que som en un moment interessantíssim per veure com la innovació es converteix en una disciplina competitiva molt complexa que incorpora les relacions humanes, que són les que a la fi estan al darrere de tot. Saber com s'ha de mobilitzar la gent perquè sigui innovadora resulta molt interessant.

La universitat s'hauria de reinventar? Bolonya pot ser una nova oportunitat?

El verdader repte és que la universitat es converteixi en motor de canvi de la societat, des del punt de vista de creació d'economia. Em sap greu quan continuo veient que les paraules *economia*, *projecte* o *empresa* fan urticària. Totes les empreses estan pensades per fer diners, totes les empreses són un projecte i les universitats haurien de tenir una relació intensíssima amb les empreses.

Els parcs tecnològics encaixarien en el model que proposa?

Hi encaixaran si resulta —que no ho conec en aquest cas— que no és tant una iniciativa de la universitat per arribar a l'empresa com una iniciativa d'ambdues per trobar-se. Penso que la idea és que hi ha d'haver equilibri. Les empreses han d'anar a buscar talent a les universitats i, després, han de convertir les idees en resultats.

Infonomia es reinventa per al futur?

La veritat és que estem pensant en la propera generació. Primer hem de superar la crisi; estem pensant dues o tres coses molt interessants. El que farem serà molt diferent. És l'única manera de sobreviure: entendre què has fet malament i detectar quines són les noves oportunitats. Quin és el problema?: que les coses són cada cop més complicades. Això és molt sa, però no et permet viure de les rendes. D'una de les coses que estic més content és del meu equip, que és molt bo. Infonomia som una colla de gent molt preparada, i jo els agraeixo que els vagi la marxa. Fa poc, en una reunió els vaig dir: "Escolteu... tot això va fora, ho hem de fer de nou". En comptes de tenir una actitud queixosa, van llençar-ho tot a la brossa i van tornar a començar de nou.

Segurament és molt estimulant...

Sí, però també és molt estressant. Acabaria dient que és apte només per a determinades persones. Hi ha gent que s'estressa molt i n'hi ha a qui agrada.